

Dr Elaine Phillips, Wprowadzenie do studiów biblijnych,

Sesja 5, Studia regionalne: Negew i Synaj

© 2024 Elaine Phillips i Ted Hildebrandt

To jest dr Elaine Phillips podczas jej wykładu na temat wprowadzenia do studiów biblijnych. To jest sesja 5, Studia regionalne: Negew i Synaj.

Cóż, jesteśmy w trakcie kolejnego badania regionalnego. Tym razem będziemy mieli do czynienia z Negewem i Synajem, co oznacza, że przesunęliśmy się nieco na południe. Po pierwsze, nie zaszkodzi nam zrobić recenzję. Zacznijmy więc od krótkiego podsumowania rzeczy, które robiliśmy do tej pory.

Przyjrzeliliśmy się różnym dyscyplinom, które przyczyniają się do naszych badań geografii historycznej, i przepracowaliśmy je. Spędziliśmy godzinę na archeologii i w zasadzie tylko się znęcaliśmy, uświadamiając sobie, o ile więcej wiąże się z archeologią. Następnie dokonaliśmy krótkiego przeglądu Bliskiego Wschodu, a następnie skupiliśmy się na regionach samego kraju.

I w końcu dotarliśmy do miejsca, w którym naprawdę chcemy być, czyli do studiów regionalnych. Naszym pierwszym zadaniem było wykonanie kawałka, przekroju, od pustyni na wschodzie, na zachodzie, aż do równiny filistyńskiej na Morzu Śródziemnym. Teraz tylko jedno szybkie skupienie się na tym, co to ostatnie wiązało się z badaniem regionalnym, zanim przejdziemy do następnego badania regionalnego.

Zatem więcej recenzji. Badanie regionalne numer jeden: rzeczywiście przyjrzeliliśmy się dzikiej przyrodzie. Jedną z rzeczy, którą zauważyliśmy, jest to, że geologia jest ważna.

Geologia zawsze będzie ważna. A ponieważ jest to miejsce jałowe, ponieważ jak się dowiedzieliśmy, znajdowało się w cieniu deszczu, odkryliśmy, że dla większości ludzi jest to miejsce, w którym można się przedostać, niekoniecznie do życia, choć zdarzały się i takie, które cofały się do obszar pustyni. Potem spojrzeliśmy na górzysty teren.

W dalszej części tej sesji spędzimy dużo czasu, nie tej sesji, ale całemu przeglądowi geografii i studiów regionalnych, rozmawiając o różnych krajach górskich. Ale zwiedziliśmy górzystą okolicę Judy i szczerze mówiąc, okazało się, że jest to świetne miejsce do życia. Źródła wody, wspaniałe gleby itp.

Wybraliśmy się także na krótką wycieczkę na Równinę Filistyńską, równinę przybrzeżną tuż nad Morzem Śródziemnym, i odkryliśmy, że ponieważ jest to

rzeczywiście obszar, przez który dużo podróżuje, obszar bardziej kosmopolityczny, skupiliśmy się także krótko na fakt, że istnieje pięć głównych miast filistyńskich. Mówiliśmy o nich, bo są istotne, zwłaszcza w okresie przejścia do monarchii. I na koniec, ale z pewnością nie mniej ważny, niezwykle ważny był region Szefeli.

Przypominamy, że słowo to oznacza podgórze lub nizinę. I znowu odkryliśmy na podstawie geografii, że geografia jest tak ważna, że doliny ze wschodu na zachód, które składają się na Szefelę, były wspaniałymi drogami inwazji z równin przybrzeżnych aż do wzgórz. To recenzja.

To, co dzisiaj zrobimy, to przesunięcie się na południe i w pewnym sensie przyjęcie znacznie szerszego podejścia za pomocą pociągnięcia pędzlem, nie tylko Negewu, ale szybkiego przeczesania Egiptu, ponieważ Egipt, oczywiście, miał duży na wiele sposobów wywierają wpływ na życie ludu Bożego. A potem zakończymy tę konkretną godzinę spojrzeniem na Synaj. A więc przede wszystkim Negew.

Dla tych z Was, którzy korzystają z map regionalnych, będących mapami tła biblijnego, są to mapy druga i czwarta, służące do zaznaczania. Ale przede wszystkim, oto schemat przedstawiający nie tylko sam Negew, ale obszar zwany Wielkim Negewem. Jest to interesujący rodzaj badania regionalnego, ponieważ mamy Wielki Negew.

A jeśli patrzycie na te kropkowane linie tutaj, to jest to w tej chwili sztuczne oznaczenie. Ale w zasadzie jesteśmy na północnym krańcu Zatoki Ejlatskiej. I w myślach podążaj tą przerywaną linią aż do Gazy.

I to będzie nasza sztuczna linia od Wielkiego Negewu na zachód. Następnie, jeśli pójdziemy wzdłuż Rift Valley, będzie to swego rodzaju wschodnia granica. Następnie poprowadźmy linię w poprzek tego miejsca i zobaczymy duży trójkąt tworzący Wielki Negew.

Nawiasem mówiąc, jak tam zauważyłem, samo słowo Negew oznacza zarówno południe, co wskazuje, że jest to południe od miejsca, w którym w większości osiedlił się lud Boży. Ale to także oznacza suchość. I jest to właściwe, o czym przekonamy się, gdy zaczniemy mówić o źródłach wody.

Sam biblijny Negew jest znacznie mniejszy. Tak więc, jeśli patrzysz na tę mapę, po prostu wskażę moim małym zielonym światłem, na czym chcemy się skupić, ponieważ naszym Wielkim Negewem był ten trójkąt, który właśnie widzieliśmy.

Teraz, pracując nad biblijnym Negewem, zobaczymy, czy uda nam się tu umieścić nasz wskaźnik. Zasadniczo mówimy o dwóch basenach na biblijnym Negewie. Nie jestem pewien, czy wydruk jest dla Ciebie dostępny pod względem odległości, ale mamy tutaj umywalkę.

To wschodni dorzecze Negewu, na wschód od Beer-Szeby. A tutaj zaznaczono zachodni basen Negewu. Jeśli to ci pomoże, często powtarzam, że uczniowie myśleli o biblijnym Negewie jako o czymś w rodzaju muszki.

Ci z Was, którzy mają wujków, ciotki lub dziadków, którzy nadal noszą tę cudowną rzecz zwaną muszką, wiedzą, że jedno skrzydło wystające, drugie wystające. I jakby pośrodku, dlatego jest to muszka, jest mały guzek i to będzie obszar wokół Beer-Szeby. W każdym razie są to dwa baseny, które mamy z biblijnym Negewem.

I widać, że jest to znacznie bardziej skompresowany obszar. Znowu ten wschodni basen, jeśli spojrzysz na tę mapę topograficzną, jest dla nas pomocny, ponieważ widzimy, że są tu pewne oznaki wyżyn. Biegną jakby z północnego wschodu na południowy zachód.

Tak się składa, że składają się z naszego wapienia i widzimy na przemian wapień i kredę. A jeśli przeczytasz drugi punkt, zobaczysz słowo, którego prawdopodobnie nie rozpoznasz w swoim potocznym języku angielskim. Ilekroć widzisz końcówkę komunikatora internetowego na słowie pochodzącym z języka hebrajskiego, oznacza to, że jest to słowo w liczbie mnogiej.

Zatem tutaj mówimy o makhtesh w liczbie pojedynczej i makhtashim w liczbie mnogiej. A czym jest makhtesh, jest to krater lub jakiś rodzaj miski i ma to znaczenie w topografii. Istnieje wiele interesujących powodów, geologicznych, związanych z powstaniem tego krateru lub misy.

Ale na razie po prostu to rozpoznaj. Znajduje się tam mały krater. Znajduje się tam duży krater.

Mały krater jest dokładnie tutaj. Miło było zwiedzać i spacerować. Jest duży krater, a potem superkrater.

Jeśli więc lubisz myśleć o małej misce, dużej misce i super misce, możesz uznać to za jeden ze sposobów na zapamiętanie tego. Ponadto mamy nazwę, która prawdopodobnie jest nieco bardziej znana, a jest nią Pustynia Zin. Tak więc, jeśli widzicie tam mój zielony wskaźnik, oznacza to lekkie natarcie z naszego obszaru północ-południe pomiędzy Zatoką Ejlat a Morzem Martwym, sucha fala.

Trochę napieramy na ten obszar na zachód od Rift Valley. Zatem Wilderness of Zin, i oczywiście to widzimy, i porozmawiamy o tym trochę więcej w kontekście historii. Jest też bardzo ciekawe miejsce zwane Wzniesieniem Skorpionów, Akrabim, a Akrab to skorpion i widać, że znowu kończę.

A więc to jest Wejście Skorpionów. Oto oferta. Zawsze, gdy jesteśmy gdziekolwiek w kraju, musimy myśleć o tym, jak najłatwiej dostać się z jednego miejsca do drugiego.

Powiedzmy, że jesteś na czerwonej linii tutaj. Te czerwone linie zawsze będą wskazywać trasy podróży. I trzeba się przedostać spod poziomu morza, z obszaru Morza Martwego i samej Aravah, i trzeba przedostać się przez tę grań.

Tak, w tym miejscu wzniesienie nieco się obniża, ale próbujesz jechać do Gazy. Porozmawiamy o tym później. Możesz to zrobić, jeśli jesteś handlarzem przyprawami i pozyskujesz przyprawę z tego regionu i kierujesz się na południe i wschód do śródziemnomorskiego portu morskiego, czego dobrym przykładem jest Gaza.

Zasadniczo w kontekście wspinaczki na Akrabim można było dostać się z tego niskiego obszaru, mniej więcej na końcu Morza Martwego, w górę przez klif szczelinowy, a następnie do obszarów wschodniego Basen Negew i ciąg dalszy. To daje nam pewien pogląd na to, z czym borykają się ludzie podróżujący lub mieszkający na obszarze Negew. Powiedziałem przed chwilą, że woda jest niezwykle ważna, ponieważ mówimy o regionie, w którym opady nie są zbyt duże, maksymalnie 12 cali deszczu rocznie.

Ponownie, jeśli zauważamy naszą mapę, daje nam to inną perspektywę z punktu widzenia kartografa lub twórcy map. Ale oto nasz zachodni basen. Oto basen wschodni.

Ponownie pomyśl o muszce, jeśli to pomoże, i małym guzku w okolicy. Widzicie tę czerwoną kropkę i tuż obok widzicie Beer-Szebę. Zobaczmy więc, jak to działa.

Na tej mapie znajduje się szereg systemów wadi. Przypominamy, że wadi przez większą część roku jest suchym korytem rzeki. Odzwierciedla jednak obszary, w których rozwinęły się ciekłe wodne.

I powiedzmy na przykład, że w Hebronie właśnie tutaj pada deszcz, Hebronie, Hebronie. To jest na wzgórzu. Część tego deszczu rzeczywiście popłynie na wschód, część na zachód, ale część również popłynie na południe.

I tak ten system wadi, który zaczyna się w Hebronie, nazywany jest systemem wadi w Hebronie. Połączy się w Beer-Szebie z systemem wadi Beer-Szeby, który jest zajęty osuszaniem wschodniego dorzecza Negewu. Pomyśl nie o jednym pojedynczym korycie wadi, ale o wszelkiego rodzaju małych dopływach, które do niego wpływają.

To będzie kontynuowane i dołączy do systemu Besor, który osuszy cały ten obszar. Jest to więc ważne, ponieważ choć opady deszczu nie są zbyt duże, to kiedy pada deszcz i woda przedostaje się do środka, na tym obszarze znajduje się sporo

podziemnych, bardzo dużych zbiorników wodnych. Wspomniałem już o tym, nasze opady w obszarze Negew będą wynosić średnio od 8 do 12 cali rocznie.

Oczywiście im dalej na zachód, deszczu będzie trochę więcej. To jedna z naszych zasad. Im dalej na wschód, tym mniej deszczu.

Rozmawialiśmy już o rodzaju gleby i, jak można się spodziewać, większość gleby na obszarze Negew będzie to sucha, drobna, sypka gleba nawiewana przez wiatr. Mniej lub mniej gleby. W rzeczywistości Izajasz 21:1 mówi o wichrach na Negewie i można to dobrze wyczuć, ponieważ znowu jest to pył unoszący się w powietrzu.

Dodaj to do tego, co nazwaliśmy Hamsinem, a będziesz miał naprawdę trudny kontekst, w którym możesz żyć, a co za tym idzie, także oddychać. Kiedy będziemy chcieli zająć się kwestią źródeł wody, z pewnością będziemy myśleć o studniach. Wspomniałem przed chwilą, że są tam podziemne zbiorniki wodne, bo ciągle mówimy tu o wapieniach, w związku z czym będzie tam sporo dość dużych, w niektórych przypadkach naturalnych zbiorników, w związku z czym będzie można kopać studnie i studnie są kopane w wadi.

Oczywiście, jeśli myślisz o niektórych swoich patriarchalnych narracjach, pomyślisz o Abrahamie i Izaaku, a my rzeczywiście wrócimy do nich za chwilę. Najpierw jednak chcemy trochę poznać niektóre większe miasta, które się tu znajdują. Oczywiście nie mamy ich dużej liczby, ale są takie, które są niezwykle ważne.

Niektóre imiona pojawiają się także w tekście biblijnym i materiałach pozabiblijnych. Jeśli spojrzysz na nasz wschodni basen Negew, ponownie, właśnie tutaj, a potem przesuniesz się trochę na wschód i jeśli potrafisz odczytać drobny druk w pobliżu mojego zielonego wskaźnika, to jest to Arad. To rodzi wiele interesujących kwestii w kontekście biblijnego Aradu, archeologicznego Aradu, ale dla naszych celów pomyślmymy o tym tak, ponieważ skupimy się na tym głównie w kontekście okresu izraelskiego, okresu izraelskiego epoki żelaza, kiedy Izrael był w monarchii, a w szczególności będziemy mówić o podzielonej monarchii, południowym królestwie.

Arad będzie w tym kontekście naprawdę ważny. Wrócę do Aradu, ponieważ Arad był miastem znacznie większym niż miasto izraelskie. Znacząco wcześniej, jeśli wspomnę termin wczesny brąz, będzie to dla ciebie wiadome.

Pomyślicie, że był to okres od 3000 do 2000 lat p.n.e., a Arad również wtedy był osadą. Kontynuując jednak nasze strony, wspominałem już o Beer-Szebie wiele razy, skanując mapę. I tak, przechodząc od Arad na wschodzie, aż do tego miejsca, Beersheba jest pośrodku, muszka, mały guzek, kokarda muszki, i tam rzeczywiście mamy skrzyżowanie naszych basenów.

Ponownie, istnieje niewielka różnica, jeśli chodzi o to, gdzie na przykład Beer-Szeba, o której Abraham wiedział, znajduje się w kontekście współczesnej Beer-Szeby i opowieści o Beer-Szebie, ale wkrótce do tego wrócę. Po trzecie, nie spędzimy tu aż tak dużo czasu, ale chcemy zwrócić uwagę na dwie dodatkowe witryny. Jeśli przyjrzy się uważnie, zobaczysz Gerara dokładnie tutaj, a Ziklag będzie w tym samym obszarze.

Zatem będą na zachodnim krańcu zachodniego basenu. Gerar będzie ważny dla Abrahama, Ziklag będzie ważny dla Dawida. Zatem powrócimy do nich.

Nie zamierzam poświęcać dużo czasu tym konkretnym miastom. Gdybyśmy mieli na tych zajęciach trochę więcej czasu, nawet jeśli chodzi o zwiedzanie niektórych z tych nabatejskich miast, zrobilibyśmy to, ale muszę powiedzieć tylko kilka rzeczy. Kiedy widzisz termin Nabatejczycy, nie jest to osoba, którą rozpoznajemy z tekstu biblijnego, ale naprawdę jest to ważna grupa etniczna.

Nabatejczycy byli tymi, którzy doskonale wiedzieli, jak żyć na pustyni. Można o nich myśleć jak o Beduinach sprzed około 2000 lat, może trochę mniej. Pierwotnie przybyli i osiedlili się w tej części Edomu.

Tak naprawdę Petra, jeśli słyszeliście o Petrze, wielkim czerwonym mieście w piaskowcu, mieście Nabatejczyków, założonym w 312 rpn, rozwinęło się tam, przejęte później przez Rzymian. Zajmiemy się tym, kiedy zrobimy Transjordanię. Ale Nabatejczycy byli wyjątkowo dobrzy w kierowaniu ruchem przez obszar Negew, prawda? Wiedzieli więc, jak pokonać te trudne przełęcze i trudne podjazdy.

Wiedzieli, gdzie jest woda i faktycznie kontrolowali tu handel przyprawami w pierwszych wiekach swojego osadnictwa, ponieważ przenieśli się z naszego Transjordanskiego obszaru Edomu na cały ten obszar. W końcu, z biegiem czasu, gdy przybyli Rzymianie i przejęli kontrolowany przez siebie handel przyprawami, kultura Nabatejczyków ustabilizowała się, a następnie nauczyli się uprawiać rolnictwo i stali się naprawdę dobrzy w zarządzaniu wodą i jej zasobami. Tak więc, mimo że nie spędzimy na tym dużo więcej czasu, miasta Avdat, Shifta, Nitsana i Mamshit nadal są, jako miejsca archeologiczne, wspaniałymi lokalizacjami, w których można zobaczyć, jak kultury Nabatejczyków faktycznie radziły sobie z wodą.

Później, tak dla przypomnienia, jeszcze raz: nie mamy czasu, aby tam chodzić w tym wykładzie, ale Nabatejczycy przeszli na chrześcijaństwo. I tak w wielu z tych nabatejskich miast widzimy także naprawdę ciekawe konstrukcje kościelne i klasztorne. To będą nasze główne miejsca, mimo że znajdują się poza właściwym Negewem.

Chcemy tutaj zanotować Kadesz Barnea, trochę na krawędzi. Jeśli spojrzysz na tę przerywaną linię, którą narysowaliśmy między północnym krańcem Zatoki Ejlata a

Gazą, zwróć uwagę, jak blisko znajduje się Kadesz Barnea. Podejrzewam, że to imię kojarzy się nam z Izraelitami w drodze za górę Synaj do ziemi obiecanej.

To z Kadesz Barnea Mojżesz wysła szpiegów do tej ziemi. Oczywiście, wrócą i zostanie wybrany objazd, który trwał 40 lat i który będzie zlokalizowany w tym ogólnym obszarze. Na ten temat można by jeszcze wiele powiedzieć, ale w tym momencie musimy iść dalej.

Zatrzymajmy się i wyłapmy tylko kawałek materiału na ekranie, o którym już w pewnym stopniu wspomniałem. Znow osiadłe życie na Negewie nie było takie proste. Mieli być marginalnie osiadłymi, półkoczowniczymi ludźmi, ale handel przyprawami, jak powiedzieliśmy, był niezwykle ważny.

I dlatego, handlując przyprawami przez Negew, przybywali, przepraszam, z Doliny Rift, wspinając się do wschodniego basenu lub przez pustynię Zin. Cóż, zaczynamy od handlu przyprawami, przechodząc do faktu, że patriarchowie faktycznie próbują osiedlić się na Negewie. Poruszają się tam i z powrotem.

Mamy tam Abrahama i Izaaka i wspomniałem imię Gerar nieco wcześniej, a to będzie ważne imię w kontekście tego, gdzie osiedlą się Abraham i Izaak. Wiemy, że pokłócili się z Abimelekiem, królem Filistynów. Nie mam zamiaru zapuszczać się tutaj w żadne kwestie związane z randkowaniem w kontekście patriarchów i Filistynów, ale przynajmniej dla nas, mamy już za sobą bitwy i wiele, jak mówię, sporów o to, kto ma prawa do wody.

I będziecie pamiętać, czytając narracje z Księgi Rodzaju 21 i Księgi Rodzaju 26, że tak naprawdę zatykają studnie, a potem muszą zawrzeć traktat i złożyć przysięgę. Masz na imię Be'er Sheva. Be'er znaczy dobrze.

Szewa oznacza zarówno siedem, jak i przysięgę, gdy istnieje siedem stworzeń, jagniąt, które są zabijane w ramach składania tej szczególnej przysięgi, a nazwa to zachowa. A potem, jak już wspomnieliśmy w kontekście historycznym, Kadesz Barnea jest miejscem, z którego Izraelici zostali wysłani do ziemi obiecanej. Wysłano szpiegów, ale wrócili z raportem.

Tak więc wędrują i wydaje się, że wędrują głównie po obszarze pustyni Zin przez te 38 lat. Wcześniej właśnie zanotowałem, że Dawid będzie stacjonował w miejscu zwanym Ziklag, w zachodnim dorzeczu Negewu. I tu też krótka uwaga: w tym okresie Dawid faktycznie to zrobił, ponieważ był ścigany przez Saula, a była to dość brzydka i skomplikowana sytuacja, więc udał się do filistyńskiego króla Akisza.

A Achisz zleca Dawidowi bycie, jak Jim Monson, nazywa szeryfem Negewu. A zatem, skoro stacjonuje w Ziklag, prawdopodobnie nie jest tam tylko na obrzeżach i kręci

kciukami. Bez wątpienia nadzoruje wszystkie te sprawy związane z handlem, które nieustannie się zmieniają.

Chroni także południowe klany plemion Judy przed najezdami Amalekitów. Robi też mały podstęp z samym Achiszem, ponieważ powie Achiszowi, że napadał na klany Judy. Zatem Dawid w Ziklag miał tam bardzo interesującą misję i czas, który tam spędza.

Moglibyśmy spędzić tam znacznie więcej czasu, ale tego nie zrobimy. Jeśli chodzi o niektóre ważne adnotacje biblijne, termin od Dana do Beer-Szeby jest używany przede wszystkim do wskazania, w skrócie, zasięgu Izraela administracyjnego. Tak więc, chociaż mamy zjednoczoną monarchię, kiedy spojrzymy od Dan do Beer-Szeby, rozpoznajemy, że tekst mówi o Izraelu z północy, ponieważ Dan będzie miejscem na północy.

Zobaczymy to później. No i Beersheba to lokalizacja, wiesz, i to będzie coś w rodzaju naszej południowej granicy. Czy Izraelici docierają nieco dalej na południe? Tak, od czasu do czasu to robią.

Czy docierają trochę dalej na północ? Rzeczywiście, szczególnie za panowania Dawida i Salomona. Ale Dan do Beer-Szeby to nasza uwaga geopolityczna. A potem wspomniałem przed chwilą, że rzeczywiście mamy grupę ludzi zwaną Nabatejczykami, którzy wraz z resztą Cesarstwa Rzymskiego nawrócili się na chrześcijaństwo w IV wieku.

To właśnie powinniśmy powiedzieć o historii. To tylko kilka fotografii, które mają nam dać trochę wyobrażenia o tym, czego szukamy lub czego oczekujemy po doświadczeniu na Negewie. W miarę upływu czasu postaram się dodać do tego komentarz. Jeśli przyjrzesz się uważnie tej fotografii, zobaczysz trochę zieleni tutaj, w samym dorzeczu tej dzikiej przyrody, z biegiem wody, przez którą przepływa.

Ale ogólnie rzecz biorąc, jest to rzadkie. To jest jałowe. Jeśli chcesz zobaczyć perspektywę wielkości, tak się składa, że stoję właśnie tam.

To da ci trochę poglądu na odległość i rozmiar. Patrzymy z zachodu na wschód. Zatem przez rzekę Aravah, pasmo jałowości na południe od południowego krańca Morza Martwego, w kierunku Transjordanii.

Oto tylko fragment obrazu tych wapiennych grzbietów, które nazywane są Wyżynami Negewu. Kiedy przyjrzesz się temu uważnie, chcę, żebyś coś zobaczył, ponieważ tak, rzeczywiście, skaliste kępki, ale tutaj mamy bardzo małe pole uprawne. Może się tak zdarzyć, ponieważ ludzie, którzy tam teraz żyją, przestrzegają tych samych zasad, co ludzie w starożytności.

Kiedy pada deszcz, jeśli umieścisz jakąś barierę w poprzek jednego z tych cieków wodnych, zmusza to przepływającą wodę do spowolnienia, przedostania się przez tę luźną glebę i zgromadzenia się w zbiorniku wystarczającym do utrzymania wzrostu. Nabatejczycy tak robili, współcześni Izraelczycy też to robią. Tutaj mamy wicher na Negewie, który wzbija część tej ziemi, ten drobny, drobny pył, więc znowu pamiętamy o Izajaszu 21.1 w tym kontekście.

To bardzo stara fotografia. W rzeczywistości przedstawia zakrzywioną drogę z okresu mandatu brytyjskiego, ale pokazuję ją, mimo że jest stara i nieco zaczerwieniona, aby dać nam wskazówkę, jak to jest zejść z basenu w dół tutaj, na południowy kraniec, na południe od południowego krańca Morza Martwego, aż do tego regionu, a następnie szlaki w starożytności, a nawet w okresie mandatu brytyjskiego, a nawet obecnie, będą kontynuowane. Mijają Maktesz, będący małą częścią Makteszu, małego Makteszu tutaj, a następnie kierują się do wschodniego basenu Negewu.

Jeszcze tylko kilka uwag o wędce, kolejna stara fotografia, ale bardzo pomocna dla nas. Jeśli na to spojrzysz, zobaczysz dwa główne obszary wykopalisk. Jeden jest tutaj, jest niższy, drugi jest tutaj, bez wątpienia górny, i chociaż są to jedyne obszary, które w tamtym czasie odkopano, widać również ślady czegoś w rodzaju ściany ogrodzenia w tym momencie.

Skupimy się przede wszystkim na tym segmencie, choć będę miał też trochę do powiedzenia na temat dolnego Aradu. Tutaj stoimy na górnym Aradzie i patrzymy teraz w dół, w kierunku dolnej części, którą widzieliśmy. Jest to część miasta z wczesnego okresu brązu, czyli 3000-2000 p.n.e.

Fascynujące jest to, że kobieta, która to wykopała, archeolog Ruth Amiran, wskazała w znaleziskach, więc znaleziska wskazują, że w tym czasie istniały powiązania z Egiptem, a Arad naprawdę był głównym ośrodkiem przedsiębiorczości, w którym wszystko kręciło się tam i z powrotem. Wśród wielu innych interesujących rzeczy na temat tego miejsca jest to, że nie ma tam naturalnego źródła wody ani źródła; to nas nie dziwi; jesteśmy na Negewie. Ale tutaj projektanci miasta stworzyli zlewnię.

W pewnym sensie tam było na początku, ale jest tak zorganizowane, że w starożytnym mieście wszystko, co kiedykolwiek padało, spływało tutaj, a w tym miejscu znajdowała się studnia, więc bardzo starannie się o to zadbało. Na tym terenie znajdowało się kilka świątyń z tamtego okresu, tu też znajduje się kilka obiektów mieszkalnych. Jednak w przypadku Aradu skupimy się głównie na górnym mieście.

Górne miasto, jak już wspominałem przed chwilą, zajmuje się lub reprezentuje okres izraelski, a więc jest to epoka żelaza i jest wówczas bardzo małym ośrodkiem administracyjnym. Teraz jest o wiele więcej do powiedzenia na ten temat, ale oczywiście możemy skupić się tylko na małej części, a są dwie rzeczy, o których

naprawdę chcemy wspomnieć. Jednym z niezwykłych znalezisk w Arad było to, co archeolodzy uznali za świątynię.

Jeśli teraz na to spojrzycie, mamy pewien pogląd na tę świątynię. Tutaj byłby dziedziniec. Tutaj był ołtarz, ołtarz zewnętrzny.

Tutaj jesteśmy coraz bliżej, ale tak naprawdę skupimy się na tym segmencie, ponieważ ludzie, którzy to wydobywają, analizują i próbują to rozpakować i robią tę sztukę interpretacji, odkryli bardzo istotne rzeczy. Nazwali je Miejscem Najświętszym, ponieważ znajdowały się tam dwa ołtarze kadzenia. Skąd oni to wiedzą? Ponieważ na górze znajdowały się resztki spalonego kadzidła.

Nawiasem mówiąc, jeśli pójdziesz do Muzeum Izraela w Jerozolimie, możesz zobaczyć niektóre z nich. To są faksymile tutaj. Możesz zobaczyć prawdziwe rzeczy.

Znaleźli także stojący kamień. Wspomnieliśmy już wcześniej o stojących kamieniach. Znaleźli jednego, ale kiedy spojrzeli na podstawę, gdzie znaleźli ten, najwyraźniej przewrócony, zobaczyli zagłębienie w skale, więc zakładają, że było tam również drugie. I oczywiście odbyło się całe mnóstwo dyskusji na temat tego, co reprezentują te dwa stojące kamienie.

Czy były one koszerne, z braku lepszego określenia, i przedstawiały, powiedzmy, dwie tablice Tory, kamienie tablic? A może były znacznie mniej dobre i przedstawiały może jednego boga i jego małżonkę, co najwyraźniej było modne w szerszym kontekście kulturowym? Najważniejszą rzeczą był Baal lub Baal i jego małżonka. Aby w tym momencie życie było jeszcze bardziej mroczne, a och, zasługuje to na kolejne 20 minut wykładu, ale go nie zmieści, znaleziono pewne znaleziska archeologiczne z inskrypcjami mówiącymi o Jahwe i Jego Aszerze.

Znaleziono je w miejscu niedaleko Aradu, nieco dalej na południe, na trasie karawan zwanej Kuntilat Ajrud. Jak widać, rodzi to wiele interesujących pytań. Być może bardziej istotne dla nas jest to, że kiedy pomyślimy o historii Izraela, a zwłaszcza o monarchii po podziale królestwa, pomyślimy o królestwie południowym i pomyślimy o dwóch królach, którzy byli o wiele lepsi od reszta z nich.

Jednym z nich był Ezechiasz, drugim Jozjasz. I kiedy ludzie układali, tak jak uczeni, narracje dotyczące reformy Ezechiasza, której dokonał, możesz przeczytać o nich w 2 Kronik 28 do 31. Kiedy będziesz o tym czytać, a potem układasz warstwy, pamiętaj o naszych warstwach tutaj ze znalezisk okazuje się, że świątynia ta została w pewnym momencie zniszczona i wydaje się, że chronologia tego dość dobrze pokrywa się z chronologią reform Ezechiasza i niszczenia obcych miejsc kultu.

Czy są ciekawe pytania? Tak, z pewnością istnieją, ale to przynajmniej początek. W tym momencie przeniesiemy się do Beer-Szeby, ale o Aradzie chcę powiedzieć jeszcze jedną rzecz. Zapomniałem umieścić ten slajd, ale takie jest życie.

Powiedziałem, że są dwie ważne kwestie do załatwienia w związku z górnym Aradem, czyli izraelską fortecą. Po drugie, znaleziono kiść ostraków. Po przeciwnej stronie izraelskiej twierdzy, gdzie znajduje się świątynia, znaleźli pomieszczenie, w którym znajdowało się 107 ostraków, pamiętając, że ostrakon (liczba pojedyncza) to kawałek ceramiki, na którym znajduje się napis, starożytna karteczka samoprzylepna.

A te są fascynujące. Obejmują 350 lat, ale te późniejsze są szczególnie interesujące, ponieważ sugerują dość silny nacisk pochodzący z Edomu na południowy wschód. I tak, czytając między wierszami, ma się ciekawe wrażenie, że pod koniec lub pod koniec monarchii judejskiej, kiedy stawiała czoła presji Babilonu, stawiała czoła także presji ze strony Edomu na południowym wschodzie, a nawet chociaż w książkach historycznych mówi się o tym znacznie mniej.

Ezechiela 25 i 35 faktycznie to sugerują, ponieważ widzimy w tym miejscu niektóre fragmenty potępiające Edom. Ale teraz przejdźmy do Beer-Szeby. Szybki przegląd Beer-Szeby.

Właściwie stoimy w wieży lub na wieży. Daje nam to trochę poglądu na zachodnią stronę Tel Beer-Szeby. Widzisz tutaj coś w rodzaju ulicy.

Widzisz konstrukcję domu. W tym miejscu widać zewnętrzną ścianę. Skupmy się ponownie tylko na jednej rzeczy, choć jest o wiele więcej, o czym moglibyśmy tu mówić.

To jeden z moich bardzo posłusznych byłych uczniów, który demonstruje, co niektórzy zdesperowani ludzie zrobili w kontekście Starego Testamentu, czyli przyłgnięcia do rogów ołtarza. Ta szczególna konstrukcja została zrekonstruowana. To faksymile.

Prawdziwe dzieło znajduje się w Muzeum Izraela. Został jednak zrekonstruowany z fragmentów, które faktycznie znaleziono w ścianie magazynu podczas wtórnego użycia. Ale zwróćcie uwagę na bardzo, bardzo wyraźne poczucie rogów, tak zwanych rogów na tym ołtarzu.

Inne przykłady tego zjawiska znaleziono w innych częściach kraju, ale ten był szczególnie interesujący, ponieważ odnaleziono go w szczególnie zniszczonym, a następnie odbudowanym kontekście. Sugeruje się, że – i jeszcze raz to powiem, zanim przejdziemy do Egiptu – sugestia jest taka, że tak jak Ezechiasz przeprowadził reformę, a być może widzimy na to dowód w Aradzie, reforma Jozjasza może znaleźć odzwierciedlenie w tym zniszczonym rogaty ołtarz w Beer-Szebie. Można na ten

temat powiedzieć o wiele więcej, jeśli chodzi o kontekst, w jakim zostało to znalezione, a także bardzo interesujące odniesienie do bramy w Beer-Szebie, ponieważ w 2 Księdze Królewskiej jest mowa o reformie za Jozjasza, a właściwie o bramie w Beer-Szebie. Beersheba.

A więc kilka fascynujących powiązań, na które w tym momencie nie mamy czasu. Bardzo chciałbym znaleźć czas na zadawanie pytań, ale przejdziemy do naprawdę szybkiego spojrzenia na Egipt, głównie dlatego, że, jak powiedziałem przed chwilą, Egipt, tak naprawdę zdefiniowany przez rzekę Nil, Górny Egipt, Dolny Egipt, obszar Deltę w tym miejscu, miał przez wieki ogromny wpływ na lud Boży. Nie tylko o czasach, kiedy tam byli, nie tylko o Exodusie, ale także, jak widzimy na przestrzeni wieków, o różnych faraonach próbujących podążać tą międzynarodową trasą.

Pamiętajcie, że mamy tu duże powiązania, dlatego szczególnie w XVIII i XIX dynastii faraonowie pojawią się w ważny sposób. Wspomniałem przed chwilą o Górnym Egipcie i Dolnym Egipcie, i tak dla przypomnienia, ponieważ Nil płynie z południa na północ, choć na mapie wydaje się to rzeczywiście odwrócone, to jest Górny Egipt, to Dolny Egipt. Jeśli chodzi o sam Egipt, definiuje się go przede wszystkim jako pierwszą zaćmę.

To znowu obszary osadowe, ale w całym rejonie Nilu będą znajdować się granity, co próbuję powiedzieć, zwane kataraktami. I tak pierwsza zaćma w miarę przemieszczania się z północy na południe określi, ogólnie rzecz biorąc, południową granicę geopolitycznego Egiptu. Nie mogę wystarczająco podkreślić znaczenia Nilu w codziennym życiu, a co za tym idzie, w codziennym kulcie Egiptu, ludu Egiptu.

Nie trzeba dodawać, że coś, co zapewnia wodę, a zatem stałe źródło wody, a tym samym żyzność rolnictwa, a tym samym bezpieczeństwo ekonomiczne. To znaczy, jak widzieliśmy, można to wszystko składać w całość w kółko, a Nil będzie postrzegany jako niezwykle ważne źródło. Wokół Nilu odbywało się wiele festiwali.

Na tym obszarze zbudowaliśmy wiele dużych obiektów. Nasze piramidy, Piramidy w Gizie, znajdują się teraz naprawdę blisko naszego głównego megalopolis w Kairze, ale to są trzy główne piramidy, które stoją tutaj, otoczone mniejszymi, znajdującymi się tutaj. Właściwie stoimy na jednym z mniejszych tutaj.

Odkopano całą serię i przeprowadzono fascynujące wykopaliska. W tej okolicy znajduje się także słynny Sfinks. A potem, gdy lecisz z okolic Kairu na południe, widzisz mnóstwo małych garbów wzdłuż Nilu, także na odkopanych piramidach.

Tak więc, chociaż je widzimy, jest ich więcej niż tylko te. W miejscu zwanym Karnak, położonym dalej na południe wzdłuż Nilu, w Luksorze, jeśli myślisz o bardziej nowoczesnym określeniu dla nas, Tebach, jeśli chcesz to również tam dodać. Ale w Karnaku mamy stałą strukturę świątynną, której budowę rozpoczęto w XVIII wieku

p.n.e., rozbudowywaną przez faraona po faraonie po faraonie, dodając niezwykle ważne konteksty kultu, a także miejsca, w których mogliby się przechwalać zdobytymi rzeczami.

Mamy nawet materiał dodany przez Aleksandra Wielkiego w IV wieku p.n.e. Jest to zatem stale rozwijająca się struktura. Chcemy zauważyć, że na tej konkretnej trasie mamy serię sfinksów i są to sfinksy z głowami baranich, co jest trochę niezwykle, ale baran był ważną częścią całej gamy bóstw, o których mówimy.

Procesja, która się tu odbywa, odzwierciedla fakt, że Nil był tak znaczący pod względem bóstwa, że przez ponad 60 dni, chyba, dobrze pamiętam, odbywały się święta religijne, a wiele z nich miało miejsce w kontekście połączenia świątyni Nilu wzdłuż Nilu. Faraon z XIX dynastii, prawdopodobnie najbardziej znanym faraonem jest Ramzes II. To wkracza w dyskusję na temat daty Exodusu, w którą nie będziemy w tym miejscu wchodzić, ale chcemy przede wszystkim zauważyć, że był on fenomenalnym budowniczym.

Dlatego chcę tylko pokazać kilka małych, reprezentatywnych próbek; cóż, to nie są drobnostki, ale próbka komentarzy Ramzesa, jeśli można tak powiedzieć, na jego temat. To jest posąg Ramzesa, jedna z jego żon tutaj między kolanami, ale tutaj tylko sama głowa, zwróćcie uwagę na kobrę na koronie, którą ma na sobie. Na południu, nawet poza miejscem, gdzie znajduje się Luksor, znajduje się miejscowość zwana Asuanem.

Mnóstwo, mnóstwo interesujących rzeczy do omówienia, także w odniesieniu do tego konkretnego zdjęcia i tego, co ono reprezentuje. Powiem tylko tyle: to, na co patrzycie, to rekonstrukcja jednej ze znaczących świątyni Ramzesa. I nie jest to rekonstrukcja w tym sensie, że są fałszywe, ale przeniesione z obszaru, który zostałyby zalany.

Kiedy Gamal Abdel Nasser zdecydował, że zamierza postawić tamę na Nilu, utworzyłoby się za nią jezioro. Rzeczywiście utworzyło za sobą jezioro, które zalałoby nie tylko tę świątynię, ale wiele innych. Znajdowałiby się pod wodą.

Tak więc społeczność Starożytności zebrała się na całym świecie i zebrała wsparcie, aby rozebrać tę górę i przenieść tę świątynię tutaj, przy okazji, powinienem być to powiedzieć wcześniej. Masz cztery posągi Ramzesa, prawda? To jest Ramzes, jeden, dwa, trzy, cztery. Do tej świątyni prowadzi wejście, a wewnątrz jest pokój za pokojem, aż do samego wewnętrznego sanktuarium, gdzie w zacienionej części znajdują się cztery bóstwa.

Ale to wszystko zostało umieszczone w sztucznej górze. To sztuczna góra, która została w dużej mierze zbudowana, aby pomieścić tę świątynię, którą rozebrano kamień po kamieniu, kawałek po kawałku, oznaczono, a następnie złożono z

powrotem. Aby dać wam trochę perspektywy, każdy z tych posągów ma 20 metrów wysokości, co pomaga choć trochę zrozumieć.

To grupa nieustraszonych Gordonitów, którzy odwiedzili tę świątynię już dawno temu. A tutaj mamy te cieniste, boskie postacie, które znajdują się w najbardziej wewnętrznej części świątyni Ramzesa II, jest ich cztery. Jak mówiłem, po drodze ściana za ścianą, a wielu z nich mówi o samym Ramzesie.

Cóż, o Egipcie można powiedzieć dużo więcej. Nie wyraziłem się sprawiedliwie, ale w naszym badaniu regionalnym chcemy teraz w pewnym sensie zamknąć ten konkretny przypadek, mówiąc o Synaju. Ponieważ oczywiście Synaj, ten mały trójkąt, ta pustynia Synaj, jest ważnym ogniwem łączącym kulturę Egiptu z tym, co będziemy mieli w samym Izraelu.

I oczywiście jest to miejsce, w którym Bóg zawarł przymierze ze swoim ludem. Musimy więc przynajmniej trochę się tego przestudiować. Tutaj znowu jest bardzo uproszczony rysunek obszaru Synaju i chcemy go trochę zrozumieć, ponieważ nie jest to po prostu monolityczny rodzaj trójkąta, jeśli wolisz.

Dla przypomnienia, mówimy tutaj o naszym większym obszarze Negew. Oto ta mała część, która wychodzi z Aravah, zwana pustynią Zin. Tutaj mamy Kadesz Barnea, tutaj.

Aby trochę zrecenzować Negew, oto Beersheba w samym centrum naszej muszki i naszej bazy lub systemu. Strasznie to uprościłem. Będzie tu mnóstwo macek.

Ale jeśli chodzi o sam Synaj, chcemy również wiedzieć, że istnieją odrębne regiony Synaju. Więc tutaj, wydmy, są to rzeczy, które będą również charakteryzować obszary, o których już mówiliśmy w odniesieniu do równiny filistyńskiej i piasku i tak dalej. A potem, nieco później, wrócimy do tego, co jest dalej na północ.

Ale przez te piaski i wydmy w północnej części Synaju będzie droga Filistynów. Tak więc, dla przypomnienia, kiedy Izraelici wychodzili z Egiptu, mamy ten fragment, który mówi, że Pan nie chciał, aby poszli drogą Filistynów. Dlatego odwracają się i idą inną drogą.

W tym miejscu przekraczają obszar Bitter Lakes. Kończą się na górze Synaj. Będziemy podążać jedną z możliwych tras, którą odbyli przez krótki czas.

Ale kiedy już będziemy mieli nasz północny piasek, piaszczysty obszar, to tak jak widzieliśmy z Szefelą tutaj, wzniesienie nieco się podniesie, prawda? Mamy więc podgórze i tutaj zobaczysz kolejną czerwoną trasę. To był nasz sposób na Filistynów. Oto wskazanie tego, co mamy, gdy Hagar, egipska służebnica Sary, opuszcza i wraca

do domu, do Egiptu; w Księdze Rodzaju 16 jest napisane, że idzie drogą Szur, co może odnosić się do linii twierdz wzdłuż granicy Egiptu.

Interesująca lektura, James Hoffmeier wykłada w Trinity Evangelical Divinity School, wykonał wiele pracy na temat Izraelitów w Egipcie, Izraelitów na Synaju, a także zajmował się tutaj ważnymi pracami archeologicznymi i o tym pisał. Zatem tylko odniesienie, przypis w tym miejscu. Ci dwaj są, cóż, jak na pustynię, stosunkowo gościnni.

Ale potem trafiasz do tego regionu tutaj. Nazywa się Eti i rzeczywiście jest rozległa i jałowa. Księga Powtórzonego Prawa 8 werset 15 mówi o tej rozległej i jałowej pustyni, przez którą Pan prowadził lud, pełnej skorpionów i węży, żmij, uznawanych za niektórych mieszkańców tego obszaru.

I wreszcie ruszyliśmy na północ, podgórze, Eti, strasznie jałowy teren. Tutaj mamy nasze granitowe góry. Swoją drogą, czy pamiętacie naszą kolumnę geologiczną z drugiego lub trzeciego wykładu, który wygłosiliśmy? Granit, kamień węgielny.

Oprócz tego piasku mamy tutaj struktury z piasku. Do tego wapień, który daje nam trochę więcej pod względem pojemności wodnej. To nie znaczy, że nie ma tu żadnych źródeł, ale nie ma ich tu zbyt wiele, prawda? W każdym razie południowe góry granitowe.

I chociaż szczerze mówiąc, pełna jawność, istnieje co najmniej 11 sugestii odnośnie tego, gdzie znajduje się biblijna Góra Synaj. Część z nich jest w tym obszarze. Właściwie jest jeden tutaj.

Zwykle zgadzam się z tymi, którzy lokalizują go tradycyjnie, sięgając co najmniej V, VI wieku, a może nawet wcześniej, na tym południowym obszarze granitu. Dlaczego? Cóż, ponieważ Bóg prowadzi swój lud, są to banda rozdartych ludzi. Nie mają żadnej organizacji.

Byli niewolnikami od wieków. Sugerowałbym więc, aby zabrał ich do odizolowanego obszaru, który będzie ważny dla formowania ich w następnym roku w jego lud. Za chwilę przyjrzymy się temu bliżej, ale źródła wody muszą o tym trochę porozmawiać.

Jak już wspomniałem, opadów nie było dużo. W niektórych z tych miejsc znajdują się źródła i oazy, a największa, co nie jest zaskoczeniem, znajduje się w Kadesz Barnea. A potem, kiedy patrzymy na poprzednią mapę, znowu widzimy ten zestaw reprezentatywnych niebieskich linii, o wiele więcej, ale to spowoduje osuszenie północnej części Pogórza i północnego Synaju i ujście do Morza Śródziemnego.

I na tym obszarze będzie zlokalizowane Kadesz Barnea. A potem dodatkowe sprężyny w różnych miejscach. To tylko rodzaj wizualnej wycieczki, która będzie w drodze tutaj.

Nawiasem mówiąc, powinienem również powiedzieć, że Izraelici nie byli jedynymi ludźmi na południowym Synaju, jeśli w ogóle tam byli, ze względu na swoje doświadczenie przymierza. Istnieją również dowody na istnienie egipskich świątyń, miejsce zwane Serabit el-Khadim, które było bardzo znaczącą świątynią egipską na długo przed przybyciem tam Izraelitów. No cóż, no wiecie, powiedzmy, że Izraelici przeszli Morze Trzciny, prawdopodobnie nie Morze Czerwone, ale Morze Trzciny, to właśnie oznacza w języku hebrajskim, prawdopodobnie ten obszar na północ od północnego krańca Zatoki, do którego odnosi się większość mapuje Jeziora Gorzkie i oczywiście teraz przez nie przepływa Kanał Sueski.

W każdym razie na niektórych obszarach tego obszaru znajdują się oazy, na których będą podróżować. Ale potem schodzisz dalej w głąb lądu i jest tam nierówno i nierówno. Idąc wzdłuż wadi, które wcinają się w kierunku południowych granitowych gór, rzeczywiście widzimy tutaj oazę.

Izraelici napotkali oazy. Oczywiście potrzebowali oprócz nich Bożego zaopatrzenia w postaci wody, a my mamy zaopatrzenie w wodę, zwłaszcza gdy czytamy narrację w Księdze Wyjścia 17, a następnie w Liczb 20. Chcę do tego wrócić, jeśli mi się to uda.

No to jedziemy. Jak już mówiłem, nawet w południowej części Synaju, w południowej części półwyspu, istnieje wiele sugestii, w zakresie których może znajdować się Góra Synaj. To była jedna z nich przez wiele stuleci, jedna z możliwości, góra Serbal.

W okolicy jest też coś w rodzaju małej kapliczki, bo ludzie to upamiętniają. Tutaj w dole widać oazę. Ale prawdopodobnie naszym najbardziej rozpoznawalnym kandydatem jest tradycyjna góra Synaj z lotu ptaka.

Góra w języku arabskim nazywa się Jebel Musa, czyli Góra Mojżesza. U podnóża tej góry, na którą nadal można się wspiąć, znajduje się na szczycie kaplica, ale u podnóża znajduje się klasztor Santa Catarina i moglibyśmy spędzić przynajmniej dzień na wykładzie, rozmawiając o tym, co znajdujących się w środku, mówiąc o zbiorze ikon, który wymknął się ruchowi ikonoklastycznemu i jest fenomenalnym zbiorem ikon, mówimy o bibliotece, która wydała wiele znaczących rękopisów, mówimy o tym, że w klauzurze z VI w. mieć tu zarówno minaret, jak i dzwonnice, ponieważ w pewnych momentach społeczności naprawdę trzymały się razem. Cóż, to będzie tylko zamknięcie miejsca, w którym dzisiaj byliśmy, nie żeby którekolwiek z nich było dokładne, ale dają nam pewne wyczucie.

Zrobiliśmy większy i biblijny Negew. Omówiliśmy Egipt pokrótce, przyglądając się szczególnie XIX dynastii, ale zarówno 18, jak i 19 dynastia miały wpływ na Izrael. I na

koniec skupiliśmy się na Synaju ze względu na jego znaczenie w kontekście przymierza Boga ze swoim ludem i przekazywania mu wskazówek w formie Tory.

Na tym zakończymy i przejdziemy do następnego badania, którym w następnym badaniu regionalnym będzie Jerozolima.

To jest dr Elaine Phillips podczas jej wykładu na temat wprowadzenia do studiów biblijnych. To jest sesja 5, Studia regionalne: Negew i Synaj.